

תת"ע 6511/04/16 - מדינת ישראל נגד רון פאר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6511-04-16 מדינת ישראל נ' פאר
בפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רון פאר

הנאשם

הכרעת דין

כנגד רכב שמספרו 7863334, נערכה, ביום 24.3.16, הודעת תשלום קנס, בגין, אי ציות לאור אדום ברמזור (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה וזאת בעקבות צילום הרכב על ידי מצלמה אוטומטית, המוצבת בצומת הרחובות קיבוץ גלויות - חיל השריון בתל אביב.

הודעה על דבר ביצוע עבירה נשלחה אל בעלת הרכב, חברת מטרו מוטור בע"מ ולאחר שהחברה שלחה מסמכי הסבה, הוסב הדו"ח על שם הנאשם, שביקש להישפט בגין הדו"ח.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "מדובר ברכיבת מבחן על קטנוע, אני אכן ביצעתי נסיעת מבחן באותו יום, אך מבחינת הזמנים והמקום, לא הייתי במקום הזה באותו יום. הקטנוע היה אצלי משעה 11:30 עד 12:00 מקסימום עד 12:10 והאירוע קרה בשעה 12:12 דקות. בשעת האירוע, האופנוע לא היה בחזקתי... באשר לתצהיר שבית המשפט מראה לי, נכון שצוין שם שלקחתי את האופנוע בשעה 12:00 ואני חתום על כך, אך למעשה נסיעת המבחן נעשתה מוקדם יותר".

ביום 20.12.16, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד מר אבי טוייד, נציג חברת מטרו בע"מ, מטעמו הוגש טופס שכותרתו "נסיעת מבחן באופנוע/קטנוע", שסומן ת/1.

כמו כן, הוגשו בהסכמה, המסמכים הבאים: ת/2 - תמונות, ת/3 - תעודת עובד ציבור לעניין הדו"ח,

ת/4 - תעודת עובד ציבור לעניין יחידת קצה, ת/5 - תעודת כיוול, ת/6 - תווי תקן.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 24.3.16, בשעה 12:12, נהג הנאשם באופנוע שצולם על ידי מצלמה אוטומטית, כאשר אינו מציית לאור האדום שדלק ברמזור בצומת הרחובות קיבוץ גלויות - חיל השריון, בתל אביב וזאת, כאשר הוא נוסע ברחוב קיבוץ גלויות, מכיוון מערב למזרח.

זהות הנאשם כנהג בזמן העבירה, נקבעה לאחר שבעלת הרכב, חברת "מטרו בע"מ", העבירה לידי משטרת ישראל, את ת/1, בו חתום הנאשם על קבלת הרכב שבנדון לצורך נסיעת מבחן, החל מהשעה 12:00, ביום 24.3.16 וכן, חתום על המסמך עד התביעה.

העד נחקר בחקירה ראשית והסביר כי מדובר ברכב יחיד מסוגו, בבעלות החברה, שהוזמן עבור הנאשם, מהסניף בכפר סבא ונמסר לנאשם בשעה 12:00, כפי שנרשם בטופס.

העד נשאל בחקירה נגדית, אם זכור לו כי הנאשם ביקש להקדים את השעה של נסיעת המבחן והשיב כי כיוון שאין זה רכב המצוי בסניף תל אביב, כל שינוי צריך להיות מדווח לכל הרשת.

לשאלת בית המשפט, באשר לטענת הנאשם כי הרכב נלקח בשעה מוקדמת יותר והוחזר בשעה 12:00, השיב העד כי הרכב נלקח בשעה 12:00.

על פי גרסת הנאשם, ביקש בבוקר המועד הרלוונטי, לאחר שפגישה קומת הסתיימה מוקדם מהמתוכנן, להקדים את שעת נסיעת המבחן ולכן, החל את נסיעת המבחן לפני השעה 12:00 וסיים אותה לפני שעת העבירה.

הנאשם נחקר והשיב כי הוא חתום על כך שנטל את הרכב, נשוא הדו"ח לנסיעת מבחן, במועד שנרשם ב-ת/1, לאחר שתיאם את המועד מראש עם הסוכנות של מטרו בע"מ בתל אביב.

עוד נשאל הנאשם והשיב כי משך נסיעת המבחן היה כ-25 דקות וכי הצומת נשוא העבירה נמצא במסוך לסוכנות מטרו בע"מ, שהנה ברחוב שוקן, מול בית המשפט.

הנאשם אישר כי אינו יודע לומר באיזו שעה החזיר את הרכב לסוכנות.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

הנאשם לא כפר בתקינות מכשיר האכיפה ונכונות הצילום.

סעיף 27א(א) לפקודת התעבורה, נוסח חדש, תשכ"א - 1961, קובע: "**צילום שנעשה בדרך שנקבעה בתקנות,**

עמוד 2

במצלמה המופעלת באופן אוטומטי או בידי שוטר, יהיה ראייה קבילה בכל הליך משפטי לגבי -

(1) מספר הרישום של הרכב המצולם המופיע בלוחית הזיהוי של הרכב שבצילום,

(2) מקום הימצא הרכב בעת הצילום,

(3) הימצאו של הרכב במקום האמור בפסקה (2) או נסיעתו שם בניגוד לאות "עמוד" או באופן אחר בניגוד להוראות פקודה זו או תקנות שהותקנו לפיה,

(4) זמן הימצא הרכב המצולם במקום האמור בפסקה (2) כפי שצויין בצילום או על גביו, אם צויין, הכל כפי שייקבע בתקנות,

(5) מהירות נסיעתו של הרכב,

.....

סעיף 27ב(א) לפקודת התעבורה לעיל, קובע: "נעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב באותה שעה...זולת אם הוכיח מי נהג ברכב....או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב או הוכח כי הרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו".

מכאן אנו למדים, כי מקום בו הגישה המאשימה עותק מתמונה, העומדת בדרישות סעיף 27א(א) לעיל ובה מצולם אופנוע בעל מספר רישוי, שהוכח כי היה בחזקת הנאשם, במועד הרלוונטי, בעת שהוא עובר עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור, הרי שהמאשימה יצאה ידי חובתה בהוכחת העבירה המיוחסת לנאשם וכעת, עובר הנטל לכתפי הנאשם, שטען כי לא נהג ברכב במועד העבירה, להוכיח בחזקת מי היה הרכב שבנדון, במועד הרלוונטי.

במקרה שבנדון, נחה דעתי כי הדו"ח הוסב על שם הנאשם בדין וכי במועד העבירה, היה הרכב בחזקתו והוא ביצע בו נסיעת מבחן, כמתואר לעיל.

אין לנאשם, למעשה, כל הגנה ממשית כנגד ת/1, מסמך עליו הוא חתום ובו הוא מאשר חזקה ברכב שבנדון, ביום 24.3.16, החל מהשעה 12:00, למשך כ-25 דקות.

נוכח האמור, העובדה כי הצומת נשוא העבירה נמצא במרחק נסיעה של דקות ספורות מסוכנות הרכב ושעת העבירה הנה 12:12, הרי שהמאשימה יצאה ידי חובתה בהוכחת החזקה ברכב על ידי הנאשם ומשלא כפר הנאשם בכל הנוגע לתקינות המצלמה והתמונה, הוכחה אשמתו מעבר לכל ספק סביר.

מכל האמור, אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשע"ז, 22 ינואר 2017, במעמד הצדדים

עמוד 3

